

prijatelji koračaju periferijom

tomislav domović

ZAŠTO NE ŽIVIM NA SELU

Tko može uzdisati neka uzdiše.
Ispružim oko u ljekovito bilje.
Zgoda je hladiti se uz krckanje
kutnjaka na željeznoj ogradi.
Okrenem dlan od sunca, pa seljak
ne zna je li vrijeme
za sjetvu ili žetvu.

Dovede najmlađu kćer kao miraz
za povrat znanja.

RATAR ŽELI SAMO TRAK U TRAG SVOJE BRAZDE.

Ispričam bajku o neustrašivom vitez
i troglavim aždajama što padaju
kao datulje u krilo razroknog politologa.
Znajući što je i prije znao
ukrade NIŠTA iz moje štedne knjižice,
te nestane u vinogradima
odnoseći kćer u dijelovima.

Hladim se na stubišu,

stišan.

tiši od šišmiša povješanih o strehe dimljena mesa.

U NOĆ, U DUGU CRNU ZAGREBAČKU NOĆ

žvačemo sunčane (kao utroba plastenika)

sitno zrake
sitno gazim

spavači u pidžamama
spavačice u spavaćicama

PALE:

svjetlost
cigarete
rešoe
grijalice
pegle
televizore
bojlere
video rekordere
inhalatore
djecu pale

spavači bez pidžama
spavačice bez spavaćica

PALE:

obraz
prste
dojke presahle
vratne žile
potpazušja
srčani tlak
vibratore
penisov dah
inhalatore
djecu pale

bridi mrak od svih tih plamičaka

kraj plinare kresnuti benzincim
propisno parkirati cipele

nikotinom gnječim mjhuriće suza

vučem oltar u paketićima

i dok se oblaci nadnose vidim

ciklona je najbolji disco plesač u mojim otvorima

rdu iz nosnica ispuhuje

atmosferski pritisak je hidrant iz kojeg

šištim

a

gdje ću poslije Frankopanske

gdje ću poslije kiše?

u naslov crn kao žena ponornica
što neprimjetno pod nama kipi

PONOSAN NA SVOJE PRIJATELJE

Odronio se kamenolom u ustima.

Prisonjen na crijevo ili rame

isto sam neupadljiv.

Poštanska kočija: čeka žabe u senfu

rekao sam djevojci.

Hihotnula se.

Onda su tu istu djevojku slagali

da Tomislavu popuštaju uzde otkako je otkrio da se pivo proizvodi

i u limenkama, otkako je načuo

da postojao je i II svjetski rat.

Povjerovala je.

Jesen među noge sklupčala.

Niti moja Winchester domišljatost

ne može zaustaviti njenu samljenost.

Zato

prijatelji koračaju periferijom

kao nadzvučni avioni i Kaspijsko su jezero

preplivali hraneći se crvenim kavijarom.

Odvezali vezice na kupaćim gaćicama.

MOJI HRABRI PRIJATELJI.

Prvi nudisti na Krimu.

Prva bratija koja je demolirala Crazy Horse.

Oni su najbolja živa reklama za izvoz šljivovice.

Vračaju se preko Sežane kao narodni heroji.

Njište žileti po džepovima.

A ja

ispijam mutne jogurte u blistavim jutrima

i baš mislim;

svako vrijeme ima heroje kao što heroji

nemaju propolis.

HIMALAJE NISU UTOČIŠTE

Snjegovi su neustrašivi gerilci.

Grijalica je pregorjela.

Kristali kucaju po prozoru.

Prave od sebe indigo slijedećoj

pošiljci bjeline.

Oblaci su nadničari i spektar tegle

kao što moja djevojka niz skalpel klizi.

Koliko se rodni grad okreće

dobit ću BRUH i bit ću popucala

kapilara.

Snjegovi su njegova elektroliza

i tranzistorski vrisak kao podloga

Charlievom gegu.

Polugolim svjetlima umiljavaju se,

trotoar maze m a ć e h i n s k i.

Noć je pizda jer me

ostavlja nedovršenog i,

istoku se podaje.

himalaje nisu utočište znam.

Ako svane nikog neće biti.

Nikog opipljivog.

Zato mater nagovaram

da u laponiji prostre

sve moje

bivše

zmijske košuljice.

Ona hoće na Kanarsko otočje

gdje stihovi isparavaju, gdje je

osvijetljeno pa ne bih razlučio

toplino srca od topline mora.

Majka se neće sjetiti da ponovno me rodi

i

jedan snjegović previše je u njenom

jedinom životu.

Iako me još voli, iako otvara novi

špil karata barijere sjevernih mora

šljunak su na njenom putu, no ponovno

neće me roditi.

Beskrajno zaboravna.

FRIZERAJ ZA KRUMPIROVE ZLATICE

Autobus je jurio nadrealistički.

Sic te raščupao kad ja već nisam

razlio žele tvojih preklapanja.

Mom prijatelju objavljuju pjesme.

Zaljubi se u njegovo dostojanstvo.

More u godini pojede milimetar kopna,

još tisuću pa ću smočiti palac,

pa ću zadobiti nazeb,

pa ćeš gadljivo uvlačiti jezik

pred najezdom bakterija.

Sanjao sam (i to mogu kad predem od mirotočja)

da češljaš divokoze u uspinjači,

da proždrljiva si kao krumpirova zlatica

uz debeli miraz udana za skakavca,

koji osvaja Afriju u rovovskom ratu,

koji ljubi istinu a zbog toga gadaju

ga kamenjem u letu.

Koji propelerima ispisuje pjesmu u tvojoj jutarnjoj kajgani.

Pokušavaju zaustaviti njegovo

sinusoidno kretanje.

Probudit ću se kad se divokoze po Griču rastrče.

Ući u nesanicu dok skakavac ne uskoči

u podnevni top, pa izleti na Ilicu

u skliski doticaj s glatkom šinom,

pa vozi gore-dolje

uz-niz;

pa napokon primjetiš njegovu ushićenost

dok frizerki tumačiš značenje snova.

Pod haubom pregrijana.